

32001D0887

14.12.2001

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 329/1

DECYZJA RADY
z dnia 6 grudnia 2001 r
w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem

(2001/887/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Republiki Francuskiej ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. dotyczące wprowadzenia EUR ⁽³⁾ ustanawia zasadę, że waluty denominowane w EUR zostaną wprowadzone do obiegu z dniem 1 stycznia 2002 r. oraz zobowiązuje uczestniczące Państwa Członkowskie do zapewnienia odpowiednich sankcji za fałszowanie i podrabianie banknotów oraz monet EUR.
- (2) Środki ochrony EUR wprowadzone w poprzednich regulacjach prawnych powinny zostać uzupełnione oraz wzmocnione przepisami zapewniającymi ścisłą współpracę między właściwymi władzami Państw Członkowskich, Europejskim Bankiem Centralnym, krajowymi bankami centralnymi, Europolem oraz Eurojust w celu powstrzymania przestępczości dotyczącej fałszowania EUR.
- (3) W dniu 29 maja 2000 r. Rada przyjęła decyzję ramową 2000/383/WSiSW w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie w związku z wprowadzeniem EUR ⁽⁴⁾.
- (4) W dniu 28 czerwca 2001 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony EUR przed fałszowaniem ⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony EUR przed fałszowaniem na Państwa Członkowskie, które nie przyjęły EUR jako swojej jedynej waluty ⁽⁶⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszej decyzji:

- a) „fałszowane banknoty” oraz „fałszowane monety” oznaczają banknoty oraz monety określone w ten sposób przez art. 2 rozporządzenia (WE) Nr 1338/2001;
- b) „fałszowanie EUR oraz przestępstwa związane z fałszowaniem EUR” oznaczają działanie w odniesieniu do EUR, opisane w art. 3 — 5 decyzji ramowej Rady 2000/383/WSiSW;
- c) „właściwe władze” oznaczają władze wyznaczone przez Państwa Członkowskie do centralnego gromadzenia informacji, w szczególności krajowe urzędy centralne, oraz do wykrywania, ścigania lub karania za fałszerstwo oraz przestępstwa związane z fałszowaniem EUR;
- d) „Konwencja Genewska” oznacza Międzynarodową Konwencję o Zwalczaniu Fałszowania Pieniędzy, podpisaną 20 kwietnia 1929 r. w Genewie i jej Protokół;
- e) „Konwencja w sprawie ustanowienia Europolu” oznacza Konwencję z 26 lipca 1995 r. w sprawie utworzenia Biura Policji Europejskiej ⁽⁷⁾.

Artykuł 2

Fachowe analizy banknotów i monet

Państwa Członkowskie zapewnią, aby w kontekście prowadzonych dochodzeń w sprawie fałszowania EUR i przestępstw odnoszących się do fałszowania EUR:

- a) przeprowadzane były niezbędne fachowe analizy podejrzanych sfałszowanych banknotów przez Krajowe Centrum Analiz (KCA) wyznaczone lub utworzone na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) Nr 1338/2001; oraz
- b) przeprowadzane były niezbędne fachowe analizy podejrzanych sfałszowanych monet przez Krajowe Centrum Analiz Monet (KCAM) wyznaczone lub utworzone na mocy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) Nr 1338/2001.

⁽¹⁾ Dz.U. C 75 z 7.3.2001, str. 1.

⁽²⁾ Opinia dostarczona w dniu 23 października 2001 r. (dotychczas niepublikowana Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 140 z 14.6.2000, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.2001, str. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.2001, str. 11.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2. Konwencja zmieniona ostatnio Protokołem z dnia 30 listopada 2000 r. (Dz.U. C 358 z 13.12.2000, str. 2).

Artykuł 3

Przekazywanie wyników fachowych analiz

Państwa Członkowskie zapewniają, aby wyniki analiz prowadzonych przez KCA oraz KCAM na mocy art. 2 były przekazywane do Europolu, zgodnie z Konwencją w sprawie ustanowienia Europolu.

Artykuł 4

Zobowiązanie do przekazywania informacji

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby krajowe urzędy centralne, o których mowa w art. 12 Konwencji Genewskiej, przekazywały Europolowi, zgodnie z Konwencją w sprawie ustanowienia Europolu, scentralizowane informacje o dochodzeniach w sprawie fałszowania EUR i przestępstw odnoszących się do fałszerstwa EUR, w tym informacje uzyskane od państw trzecich. Państwa Członkowskie oraz Europol podejmują współpracę w celu określenia, jakie informacje muszą być przekazywane. Informacje powinny zawierać co najmniej dane szczegółowe zaangażowanych osób, dane szczegółowe o przestępstwach, warunki w jakich odkryto popełnienie tych przestępstw, kontekst schwywania oraz powiązania z innymi sprawami.

2. Właściwe władze Państw Członkowskich korzystają w odpowiednim przypadku w trakcie dochodzeń w sprawie fałszowania EUR i przestępstw odnoszących się do fałszowania EUR z możliwości oferowanych przez Tymczasową Jednostkę Współpracy Sądowniczej, a następnie z ułatwień współpracy oferowanych przez Eurojust po jego założeniu, stosownie do postanowień instrumentów ustanawiających Tymczasową Jednostkę Współpracy Sądowniczej oraz Eurojust.

Artykuł 5

Wejście w życie

Decyzja wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2001 r.

W imieniu Rady

M. VERWILGHEN

Przewodniczący